

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 416

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 mai 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 146 din 25 martie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.....	1-4	471.	conținutului formularului de cazier tehnic de exploatare a masei lemnoase..... 5-7 — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind evaluarea stării de degradare a îmbrăcăminților din beton de ciment ale suprafețelor aeroportuare“, indicativ NP-085-2004... 8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
639. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Brăila în domeniul public al județului Brăila și în administrarea Consiliului Județean Brăila	4-5	620.	— Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale pentru aprobarea Normelor privind prevenirea abuzului de poziție dominantă pe piața internă de gaze naturale..... 8-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
280. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea modelului și		9.	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI — Circulară pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii..... 11-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 146 din 25 martie 2004

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 2 și 3
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003
privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător

Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent
Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind

modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Octavian Vasile Săndulache și Luminița Gabriela Săndulache în Dosarul nr. 1.051/C/2003 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate reprezintă norme tranzitorii și nu contravin prevederilor constituționale referitoare la principiile neretroactivității și accesului liber la justiție. Se apreciază că dreptul de exercitare a căilor de atac este fixat de legea în vigoare la data pronunțării hotărârilor atacate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 decembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.051/C/2003, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă**, excepție ridicată de Octavian Vasile Săndulache și Luminița Gabriela Săndulache.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, deși, în conformitate cu dispozițiile art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003, tribunalul nu mai este decât instanță de fond, el funcționează ca instanță de apel, după legea anterioară. Astfel, se constată că legea veche ultraactivează în ceea ce privește competența și căile de atac, în așa fel încât se ajunge la funcționarea concomitentă a instanțelor judecătorești după două legi distincte și contradictorii.

Se apreciază că ultraactivitatea legii vechi, sub aspectul termenelor și căilor de atac, față de momentul de pronunțare a hotărârii, este neconstituțională, discriminatorie, inechitabilă și împiedică accesul liber la justiție, respectiv la căile de atac. Acest lucru se datorează faptului că hotărârile pronunțate sub legea veche sunt supuse apelului și recursului la instanțele teritoriale, care sunt supuse influențelor și presiunilor locale, ceea ce noile reguli de competență instituite de Codul de procedură civilă evită, prin instituirea recursului în competența unică a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Se mai arată că restrângerea exercițiului unor libertăți sau drepturi nu poate fi impusă decât prin lege, iar restrângerea prevăzută în art. II alin. 2 și 3 operează ca efect al unei ordonanțe de urgență neaprobată prin lege. Mai mult, se apreciază că stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată prin ordonanță atrage neconstituționalitatea integrală a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003, deoarece legea de funcționare a instanțelor de judecată, prin care se stabilesc competența și procedura de judecată, nu poate fi decât organică, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată. Pe de altă parte, în conformitate cu art. 124 din Legea fundamentală, justiția se înfăptuiește în numele legii, iar judecătoria sunt independenți și se supun numai legii, prin aceasta înțelegându-se numai legile organice sau ordinare, iar nu și ordonanțele Guvernului.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă reține că, în speță, instanța a fost investită înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003, astfel încât aceasta este competentă să soluționeze cauza în baza dispozițiilor tranzitorii prevăzute la art. II din

ordonanță, care nu vin în contradicție cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, republicată, ci, dimpotrivă, sunt de acord cu principiul neretroactivității legii.

Se arată că nu se încalcă nici art. 124 și 126 din Constituție, republicată, deoarece instanțele care au fost investite continuă să judece cauzele aflate pe rol, nefiind vorba despre instanțe extraordinare.

Prin urmare, instanța judecătorească apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă este nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Avocatul Poporului apreciază că din însăși formularea art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 rezultă faptul că dispoziția legală respectă principiul constituțional al neretroactivității legii. Se arată în acest sens că dreptul la exercitarea căilor de atac este fixat de legea în vigoare în momentul pronunțării hotărârii judecătorești. Astfel, nici o cale de atac nu poate rezulta dintr-o lege posterioară, după cum nici o cale de atac existentă în momentul pronunțării nu poate fi desființată fără retroactivitate de către o lege posterioară, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

În ceea ce privește faptul că prevederile legale criticate au fost stabilite prin ordonanță de urgență și nu prin lege, încălcându-se astfel art. 124 alin. (1) și art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, se arată că prin noțiunea de lege prevăzută de textele constituționale trebuie să se înțeleagă și ordonanțele de urgență emise în domeniul legii organice, așa cum este Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003, adoptată în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, republicată.

În consecință, dispozițiile art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă sunt considerate ca fiind constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 28 iunie 2003. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. II alin. 2 și 3: *„Procesele în curs de judecată la data schimbării competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe. În caz de casare cu trimitere spre rejudecare, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență privitoare la competență sunt aplicabile.*

Hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate.

De asemenea, autorii excepției invocă și neconstituționalitatea extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (2), art. 53, art. 124, art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituția României republicată, care au următorul conținut:

— Art. 15 alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”*

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

— Art. 21 alin. (2): *„Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.”*

— Art. 53: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

— Art. 124: *„(1) Justiția se desfășoară în numele legii.*

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

(5) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.”

— Art. 126 alin. (2): *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.”*

— Art. 129: *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit principiului neretroactivității legilor, o lege devine obligatorie numai după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, ea rămânând în vigoare până la apariția unei alte legi care o abrogă în mod explicit sau implicit. A decide că prin dispozițiile sale legea nouă ar putea desființa sau modifica situații juridice anterioare, constituite prin efectul actelor normative care nu mai sunt în vigoare, ar însemna să se încalce principiul constituțional al neretroactivității legii. Legea nouă este însă aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

Raportând cele arătate cu titlu principal la textul de lege dedus controlului, Curtea constată că, întrucât procesele în curs de judecată la data schimbării competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe, iar hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate, norma dată expresie

principiului neretroactivității, ceea ce impune concluzia că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Referitor la critica potrivit căreia art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, republicată, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

În ceea ce privește noțiunea de „lege” utilizată în Constituție, în art. 124, potrivit căreia justiția se desfășoară în numele legii, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, Curtea reține că aceasta are în vedere un sens larg, ce acoperă ansamblul dispozițiilor normative cuprinse în Legea fundamentală și actele normative ce formează dreptul intern.

Astfel, conceptul de „lege” are mai multe înțelesuri în funcție de distincția ce operează între criteriul formal sau organic și cel material.

Potrivit primului criteriu, legea se caracterizează ca fiind un act al autorității legiuitoare, ea identificându-se prin organul chemat să o adopte și prin procedura ce trebuie respectată în acest scop. Această concluzie rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, conform căreia *„Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”*, cu prevederile art. 76, 77 și 78, potrivit căreia legea adoptată de Parlament este supusă promulgării de către Președintele României și intră în vigoare la trei zile după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, dacă în conținutul său nu este prevăzută o altă dată ulterioară. Criteriul material are în vedere conținutul reglementării, definindu-se în considerarea obiectului normei, respectiv a naturii relațiilor sociale reglementate.

În ceea ce privește ordonanțele Guvernului, Curtea reține că, elaborând astfel de acte normative, organul administrativ exercită o competență prin atribuire care, prin natura ei, intră în sfera de competență legislativă a Parlamentului. Prin urmare, ordonanța nu reprezintă o lege în sens formal, ci un act administrativ de domeniul legii, asimilat acesteia prin efectele pe care le produce, respectând sub acest aspect criteriul material.

În consecință, întrucât un act juridic normativ, în general, se definește atât prin formă, cât și prin conținut, legea în sens larg, deci cuprinzând și actele asimilate, este rezultatul combinării criteriului formal cu cel material.

Pe de altă parte, Curtea observă că delegarea legislativă a Guvernului de a emite ordonanțe poate opera în temeiul Constituției, potrivit art. 115 alin. (4), în cazul ordonanțelor de urgență sau în temeiul legii de abilitare adoptate cu respectarea alin. (1) al aceluiași articol. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând direct din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 115 din Constituție, republicată, referitor la ordonanțele de urgență, care nu reprezintă o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern, în temeiul unei prevederi constituționale, care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unor situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată.

Așa fiind, pentru argumentele arătate în prealabil, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate atingerii dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 124, potrivit căreia modificarea și completarea Codului de procedură civilă prin ordonanță de urgență ar aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 124, 126 și 129.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Octavian Vasile Săndulache și Luminița Gabriela Săndulache în Dosarul nr. 1.051/C/2003 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Brăila în domeniul public al județului Brăila și în administrarea Consiliului Județean Brăila

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului situat în municipiul Brăila, str. Traian nr. 2, județul Brăila, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Brăila în

domeniul public al județului Brăila și în administrarea Consiliului Județean Brăila.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu
p. Ministrul de stat,
ministrul administrației și internelor,
Toma Zaharia,
secretar de stat
Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE

al imobilului situat în municipiul Brăila, str. Traian nr. 2, județul Brăila, care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Brăila în domeniul public al județului Brăila și în administrarea Consiliului Județean Brăila

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Nr. de inventar atribuit de Ministerul Finanțelor Publice	Valoarea de inventar (lei)
Municipiul Brăila, str. Traian nr. 2, județul Brăila	Statul român, Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Brăila	Județul Brăila, Consiliul Județean Brăila	Clădire din zidărie portantă (consolidată) S+P+E1+M = 2.346 m ² Suprafața terenului = 609 m ²	37.297	14.187.088

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului formularului de cazier tehnic de exploatare a masei lemnoase

În temeiul art. 13 alin. (7) din Regulamentul de vânzare a masei lemnoase de către deținătorii de fond forestier proprietate publică, către agenții economici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2004, în baza art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului de cazier tehnic de exploatare a masei lemnoase, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cazierul tehnic de exploatare a masei lemnoase este formular cu regim special.

Art. 3. — (1) Formularul prevăzut la art. 1 se tipărește în bloc, cu serie și număr.

(2) Fiecare carnet prevăzut la alin. (1) este compus din două coperte plastificate și 10 file tipărite față-verso, fiecare dintre cele 20 de pagini fiind numerotată și având trecute seria și numărul carnetului.

(3) Prima copertă este tipărită față-verso.

(4) În colțul din dreapta jos al fiecărei pagini se aplică la eliberarea cazierului tehnic de exploatare a masei lemnoase ștampila Comisiei de atestare a agenților economici în activitatea de exploatare forestieră.

Art. 4. — Tipărirea și distribuirea formularelor de cazier tehnic de exploatare a masei lemnoase se asigură în condițiile legii.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 26 aprilie 2004.
Nr. 280.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

REGIM SPECIAL

CAZIER TEHNIC DE EXPLOATARE

DENUMIREA AGENTULUI ECONOMIC

CODUL UNIC DE ÎNREGISTRARE

NUMĂRUL DE ORDINE ÎN REGISTRUL COMERȚULUI

SERIA NR.

COPERTA 1

NOTĂ:

1. Se consemnează de către personalul împuternicit, în situația în care acesta constată încălcări ale normelor tehnice care reglementează regimul silvic de către agenții economici de exploatare. Consemnarea se face sub formă abreviată, compusă din trei grupe de simboluri, după cum urmează:

• **Grupa I de simboluri** formată din litere, care definesc categoria actului normativ care reglementează regimul silvic, după cum urmează:

- **L.** — lege;
- **O.U.** — ordonanță de urgență;
- **O.** — ordonanță
- **H.G.** — hotărâre a Guvernului;
- **O.M.** — ordin al ministrului

• **Grupa a II-a de simboluri** formată din două subgrupe de cifre separate prin semnul „/”.

— Prima subgrupă de cifre reprezintă numărul actului normativ a cărui categorie a fost prezentată prin grupa I de simboluri;

— A doua subgrupă de cifre reprezintă anul când a fost adoptat actul normativ respectiv.

• **Grupa a III-a de simboluri** formată din trei subgrupe de simboluri separate prin semnul „”.

— Prima subgrupă, formată din una sau mai multe cifre, reprezintă articolul din actul normativ precizat prin grupa I și grupa a II-a de simboluri — în care se prevede fapta care este săvârșită;

— A doua subgrupă, formată din una sau mai multe cifre, reprezintă alineatul din articolul la care este prezentată fapta care este săvârșită;

— A treia subgrupă, formată dintr-o literă, reprezintă litera din alineat la care este prezentată fapta care este săvârșită.

În situația în care a doua subgrupă sau a treia subgrupă nu se pot concretiza pentru că nu există alineat, respectiv literă în alineat în actul normativ, poziția se barează cu semnul „—”.

Exemplul nr. 1. L 31/2000 3/ — /a Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, art. 3 lit. a)

Exemplul nr. 2. O 96/1998 32/ 4 / a Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, art. 32 alin. (4) lit. a)

2. Nu se poate sancționa și puncta o aceeași faptă (produsă la un moment dat, într-un anume loc, de către o anume persoană), decât o singură dată.

3. Se completează suma stabilită, în condițiile legii, ca sancțiune contravențională.

4. Se înscrie cuvântul **DA** — dacă se inițiază solicitarea pentru cercetarea penală.

5. Conform punctajelor stabilite prin ordinul comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului economiei și comerțului și al ministrului delegat al autorității naționale de control;

6. Se obține prin adunarea ultimului punctaj stabilit înscris în col. 8 cu punctajul existent în col. 9 pe linia anterioară.

SERIA Nr.

Evidența încălcărilor regurilor regimului silvic constatate cu ocazia acțiunilor de controlul exploatărilor sau al reprimii parchetelor

Anul de producție	Furnizorul de masă lemnoasă	Partida nr. ...	Contract nr.	Perioada autorizata pentru exploatare	Constatări cu ocazia (1)		Sanțiuni contravenționale aplicate (2,3) sau solicitarea pt. cercetare penală (4)	Puncte de penalizare acordate (5)	Punctaj de penalizare cumulată (6)	Numele și prenumele agentului constatator	Organizația / Instituția	Semnătura
					Controlului exploatării	Reprimii parchetului						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

L.S.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN**pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ privind evaluarea stării de degradare a îmbrăcăminților din beton de ciment ale suprafețelor aeroportuare“, indicativ NP-085-2004**

În conformitate cu prevederile art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 pct. 45 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

având în vedere Avizul nr. 99 din 27 februarie 2004 al Comitetului Tehnic de Specialitate — CTS9,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ privind evaluarea stării de degradare a îmbrăcăminților din beton de ciment ale suprafețelor aeroportuare“, indicativ NP-085-2004, elaborată de Societatea Comercială „Institutul de Cercetări în Transporturi — INCERTRANS“ — S.A., prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3 — Direcția generală tehnică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 15 martie 2004.
Nr. 471.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa și de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos Panduri nr. 1.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE**pentru aprobarea Normelor privind prevenirea abuzului de poziție dominantă pe piața internă de gaze naturale**

În temeiul prevederilor art. 4, respectiv ale art. 8 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale adoptă prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Normele privind prevenirea abuzului de poziție dominantă pe piața internă de gaze naturale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, precum și agenții economici din sectorul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 2. — Compartimentele de resort din cadrul

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Dan Pantilie

București, 30 aprilie 2004.
Nr. 620.

NORME

privind prevenirea abuzului de poziție dominantă pe piața internă de gaze naturale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Scop și competențe

Art. 1. — (1) Prezentele norme au ca scop prevenirea de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, denumită în continuare ANRGN, a abuzului de poziție dominantă pe piața internă de gaze naturale, cu respectarea legislației în vigoare.

(2) Prevenirea abuzului de poziție dominantă în sectorul gazelor naturale este avută în vedere de ANRGN prin reglementările adoptate/emise de aceasta.

Art. 2. — În cazul în care ANRGN constată un posibil abuz de poziție dominantă, în sensul prevederilor art. 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, aceasta are obligația de a sesiza cazul, împreună cu înscrisurile justificative, Consiliului Concurenței, în vederea luării măsurilor legale care se impun.

SECȚIUNEA a 2-a

Acte normative de referință

Art. 3. — În aplicarea prezentelor norme vor fi respectate următoarele acte normative:

a) Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea petrolului nr. 134/1995, cu modificările ulterioare;

c) Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și regulamentele și instrucțiunile emise în aplicarea acesteia;

d) Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu modificările ulterioare;

f) Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, cu modificările ulterioare;

g) Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, cu modificările ulterioare;

h) Ordonanța Guvernului nr. 41/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, cu modificările ulterioare;

i) Ordonanța Guvernului nr. 60/2000 privind reglementarea activităților din sectorul gazelor naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 463/2001;

j) Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 233/2002;

k) Hotărârea Guvernului nr. 1.265/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 134/1995 și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.043/1995 privind unele măsuri în domeniul cooperării cu parteneri străini în explorarea de

țiței și gaze în România, cu modificările și completările ulterioare;

l) Hotărârea Guvernului nr. 538/1999 privind condițiile de emisie a acordului de utilizare și consum al gazelor naturale;

m) Hotărârea Guvernului nr. 784/2000 privind aprobarea Regulamentului pentru acordarea autorizațiilor și licențelor în sectorul gazelor naturale, republicată;

n) Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 199/2001 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei în sectorul gazelor naturale;

o) Ordinul ministrului industriei și resurselor nr. 292/2003 privind valorificarea cantităților de gaze naturale pe piața internă;

p) Regulamentul de programare, funcționare și dispecerizare a Sistemului național de transport al gazelor naturale, aprobat prin decizie a președintelui ANRGN;

q) contractele-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi, cu modificările și completările ulterioare, contractul-cadru de vânzare-cumpărare a gazelor naturale pentru consumatorii eligibili, contractul-cadru de transport al gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare, contractul-cadru de distribuție a gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare, contractul-cadru de înmagazinare subterană a gazelor naturale și contractul-cadru de achiziție a gazelor naturale, aprobate prin decizie a președintelui ANRGN;

r) standardul de performanță pentru serviciul de furnizare a gazelor naturale, realizat de operatorii de distribuție, aprobat prin decizie a președintelui ANRGN;

s) standardul de performanță pentru serviciul de furnizare a gazelor naturale pe piața angro, aprobat prin decizie a președintelui ANRGN;

t) reguli comerciale privind piața gazelor naturale, aprobate prin decizie a președintelui ANRGN;

u) metodologia de soluționare a neînțelegerilor precontractuale în sectorul gazelor naturale, aprobată prin decizie a președintelui ANRGN;

v) criteriile și metode pentru aprobarea prețurilor și stabilirea tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale, aprobate prin decizie a președintelui ANRGN;

w) metodologia de monitorizare a pieței interne reglementate a gazelor naturale și a consumatorilor eligibili, aprobată prin decizie a președintelui ANRGN;

x) alte reglementări privind sectorul gazelor naturale.

SECȚIUNEA a 3-a

Terminologie

Art. 4. — Termenii utilizați în prezentele norme sunt definiți în glosarul de termeni prevăzut în anexă, precum și în celelalte reglementări în vigoare.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Art. 5. — (1) Abuzul de poziție dominantă pe piața internă de gaze naturale poate apărea:

1. în cadrul segmentului reglementat al pieței, care cuprinde:

a) activități având caracter de monopol natural: transportul și înmagazinarea subterană a gazelor naturale, inclusiv activitatea de distribuție a gazelor naturale, având caracter de monopol zonal;

b) activități de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi de gaze naturale;

2. în cadrul segmentului concurențial al pieței, pentru activitățile de vânzare-cumpărare/achiziție a gazelor naturale, desfășurate de către producătorii/furnizorii de gaze naturale care dețin o poziție dominantă pe piața internă de gaze naturale, și pentru unele activități din segmentul reglementat deschise concurenței.

(2) În sensul alin. (1), intră sub incidența prevederilor prezentelor norme următoarele fapte:

a) refuzul nejustificat de acces la conductele din amonte, la Sistemul național de transport al gazelor naturale — *SNT*, la sistemele de distribuție sau, după caz, la depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale;

b) folosirea unor practici menite să influențeze formarea liberă a prețurilor negociate pe piața gazelor naturale sau, după caz, nerespectarea prețurilor și a tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale;

c) refuzul nejustificat de alimentare cu gaze naturale de către operatorul de distribuție, titular al licenței de furnizare, a consumatorilor finali, prin neîncheierea, în baza obligației de serviciu public, a contractelor de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi;

d) încheierea/derularea contractelor de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi, cu nerespectarea clauzelor obligatorii din contractele-cadru, aprobate prin decizie a președintelui ANRGN, precum și a celorlalte reglementări în vigoare;

e) condiționarea semnării și a derulării contractelor de furnizare, transport, distribuție și înmagazinare subterană a gazelor naturale de impunerea unilaterală, de către operatorul de sistem, a clauzelor negociate, astfel cum acestea sunt stipulate în contractele-cadru aprobate prin decizie a președintelui ANRGN;

f) refuzul nejustificat de emiteră a acordurilor de utilizare a gazelor naturale, precum și a avizelor aferente;

g) nerezervarea, pentru operatorul de transport al gazelor naturale, a capacității minime în depozitele de înmagazinare subterană a gazelor naturale, în vederea înmagazinării gazelor naturale necesare menținerii siguranței în exploatarea a *SNT*, conform legislației în vigoare;

h) nerespectarea cotelor procentuale cantitative aferente amestecului de gaze naturale din producția internă și din import, stabilite lunar de către Operatorul de piață din cadrul Dispeceratului Național de Gaze Naturale, conform legislației în vigoare;

i) transmiterea către Operatorul de piață din cadrul Dispeceratului Național de Gaze Naturale a unor oferte de vânzare, respectiv a unor cereri de cumpărare subdimensionate/supradimensionate, cu repercusiuni în structura amestecului de gaze naturale intern/din import;

j) nerespectarea condiționărilor, a limitărilor, restricțiilor, interdicțiilor, sarcinilor, precum și a celorlalte obligații prevăzute în condițiile de valabilitate a licenței de transport,

distribuție, de înmagazinare a gazelor naturale, precum și de furnizare pentru consumatorii captivi, emise de ANRGN, inclusiv a standardelor de performanță;

k) refuzul de a încheia contractele de vânzare-cumpărare/achiziție a gazelor naturale pe segmentul concurențial al pieței interne de gaze naturale, pe criterii discriminatorii, legate de natura și/sau de originea capitalului ori de destinația gazelor naturale;

l) practicarea, de către operatorii de sistem, a unor tarife reprezentând contravaloarea unor servicii conexe, ale căror costuri au fost luate în considerare la fundamentarea tarifelor de sistem;

m) neîndeplinirea culpabilă de către concesionar a obligațiilor contractuale stipulate în contractele de concesiune încheiate în sectorul gazelor naturale;

n) încheierea pe criterii discriminatorii a contractelor de prestări de servicii între operatorii licențiați de ANRGN și agenții economici autorizați de ANRGN;

o) practicarea de către operatorii licențiați a unor tarife discriminatorii pentru prestarea de servicii privind activitățile aferente accesului la sistem;

p) altele, care ar putea conduce, în condițiile prevăzute de lege, la posibile situații de abuz de poziție dominantă.

CAPITOLUL III

Procedura de sesizare. Analizarea petițiilor

Art. 6. — (1) Persoanele fizice și juridice pot transmite petiții la ANRGN în legătură cu faptele prevăzute la art. 5 alin. (2).

(2) Petițiile prevăzute la alin. (1) sunt înregistrate, ulterior fiind repartizate de către președintele ANRGN compartimentelor de profil.

(3) Răspunsul la petiții este transmis celor interesați, conform Ordonanței Guvernului nr. 27/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 233/2002.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 7. — (1) În măsura în care analizarea petițiilor relevă necesitatea modificării și/sau a completării actelor normative adoptate/emise de ANRGN, președintele ANRGN poate dispune amendarea Programului anual de reglementări.

(2) Modificarea și/sau completarea Programului anual de reglementări al ANRGN se pot dispune și la propunerea Ministerului Economiei și Comerțului, respectiv a membrilor Consiliului consultativ.

Art. 8. — Săvârșirea de către agenții economici a uneia dintre faptele prevăzute la art. 5 alin. (2), care nu reprezintă abuz de poziție dominantă în sensul Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, atrage sancționarea acestora, în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare în domeniul gazelor naturale.

Art. 9. — Anexa face parte integrantă din prezentele norme.

GLOSAR DE TERMENI

În înțelesul prezentelor norme, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *abuz de poziție dominantă* — faptă săvârșită de o persoană juridică aflată în poziție dominantă, pentru a-și menține sau pentru a-și îmbunătăți poziția pe piață și care afectează activitatea economică sau care prejudiciază consumatorii;

b) *concurență* — mod de manifestare a economiei de piață, caracterizat prin confruntarea economică a mai multor agenți economici pe aceeași piață, pentru atingerea unor obiective economice specifice: profit, vânzări și/sau cota de piață;

c) *monopol natural* — situație existentă pe o piață determinată, cu o singură firmă, ofertantă a unor bunuri sau a unor servicii care nu se pot realiza/presta în condiții de eficiență de către unități concurențiale sau care ar putea deveni concurențiale pe termen scurt ori mediu, datorită

utilizării unor tehnologii specifice sau unor investiții având costuri ridicate;

d) *monopol zonal* — situație de monopol natural, existentă pe un segment reglementat de piață, determinat din punct de vedere geografic;

e) *piață internă de gaze naturale* — spațiul economic de desfășurare a tuturor operațiunilor comerciale din sectorul gazelor naturale, care are în compunere următoarele segmente:

— segmentul reglementat al pieței interne de gaze naturale;

— segmentul concurențial al pieței interne de gaze naturale;

f) *poziție dominantă* — situație în care se află un agent economic pe o piață determinată, care are posibilitatea să se comporte pe piață independent față de furnizori, consumatori sau de concurenții săi.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii

În baza dispozițiilor art. 5 și 8 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 38 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 164 și 206 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, în temeiul art. 50 din Legea nr. 101/1998, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 1 august 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Pentru mijloacele bănești în lei rezervele minime obligatorii se calculează și se mențin în lei în contul curent al băncii/casei centrale a cooperativelor de credit deschis la Banca Națională a României.

(2) Băncile/casele centrale ale cooperativelor de credit pot opta pentru menținerea integrală a rezervelor minime obligatorii în euro sau în dolari S.U.A., pentru mijloacele bănești în valută, ori separată în euro, pentru mijloacele bănești în euro, în dolari S.U.A., pentru mijloacele bănești în dolari S.U.A., în euro sau în dolari S.U.A., pentru mijloacele bănești în alte tipuri de valute.

(3) Rezervele minime obligatorii în valută se mențin în conturile «LORO» ale băncii/casei centrale a cooperativelor de credit, deschise la Banca Națională a României.

(4) Fiecare bancă/casă centrală a cooperativelor de credit va opta pentru constituirea fie în euro, fie în dolari S.U.A. a rezervei minime obligatorii aferente mijloacelor bănești în alte tipuri de valută. Opțiunea, exprimată în scris și notificată Direcției politicii monetare, nu poate fi modificată timp de 12 luni.“

2. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Excedentul de rezerve în lei/euro/dolari S.U.A. nu poate fi utilizat pentru a acoperi deficitul de rezerve în alt tip de monedă.“

3. Anexele nr. 2 și 3 se înlocuiesc cu anexele care fac parte integrantă din prezenta circulară, având următoarea numerotare: 2a), 2b), 2c), 2d) și 3.

Art. II. — Prezenta circulară intră în vigoare începând cu perioada de aplicare următoare datei publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 30 aprilie 2004.
Nr. 9.

B. Constituite în euro*)

— mii euro —

Nr. crt.	Datele de fundamentare	Suma	Rata rezervelor minime obligatorii	Nivelul prevăzut al rezervelor minime obligatorii
1.	Nivelul mediu al elementelor de pasiv cu scadența reziduală mai mică de 2 ani de la finele perioadei de observare			
2.	Nivelul mediu al sumelor în tranzit			
3.	Nivelul mediu al elementelor de pasiv cu scadența reziduală mai mare de 2 ani de la finele perioadei de observare		0%	
4.	Nivelul prevăzut al rezervelor minime obligatorii în valută (rd.1 + rd.2 + rd.3)	X	X	

C. Constituite în dolari S.U.A.*)

— mii dolari S.U.A. —

Nr. crt.	Datele de fundamentare	Suma	Rata rezervelor minime obligatorii	Nivelul prevăzut al rezervelor minime obligatorii
1.	Nivelul mediu al elementelor de pasiv cu scadența reziduală mai mică de 2 ani de la finele perioadei de observare			
2.	Nivelul mediu al sumelor în tranzit			
3.	Nivelul mediu al elementelor de pasiv cu scadența reziduală mai mare de 2 ani de la finele perioadei de observare		0%	
4.	Nivelul prevăzut al rezervelor minime obligatorii în valută (rd.1 + rd.2 + rd.3)	X	X	

*) Se va completa în funcție de opțiunea formulată.

Numele și prenumele persoanei care a întocmit lucrarea:

Telefon

Fax

Semnăturile autorizate și ștampila

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro